

DENUNCIANT L'ESPOLI:

EL CANAL SEGARRA – GARRIGUES (II)

Baldiri Ros, President de l'INSTITUT AGRÍCOLA

Les mesures de conservació d'hàbitats i fauna venen limitades en el més alt i complet significat per altres valors com els econòmics, els socials i culturals.

El nostre Govern i l'Estat espanyol no han defensat amb convicció els interessos dels ciutadans afectats per les ZEPA i la Xarxa natura 2000, en l'àmbit del Segarra-Garrigues. Han preferit aplanar-se al que la Comissió Europea i els seus tribunals han dictaminat i no han actuat amb la contundència jurídica que la llei els permet. Això ens dona raons suficients per pensar que ja els va bé la situació de deixar perdre quasi el 60% del territori regable i per aquesta raó queda en evidència l'abstenció del nostre Govern en no "plantar cara" jurídicament als tribunals europeus. Així doncs, es veuen obligats a actuar els directament implicats en defensa dels seus drets que, de forma injusta, han estat agredits.

Existeixen arguments, més que suficients, per denunciar que el Govern de Catalunya i l'Estat espanyol han incomplert el dret comunitari respecte a les directives d'aplicació a la Xarxa Natura 2000 (Aus, Habitats-ZEPAS). Quan algú incompleix perjudica greument interessos i és necessari que es posi en coneixement de les autoritats pertinents. Així ho farem.

Ho farem perquè, a més de no consentir-ho, no estem disposats a negociar les almoines que puguin sorgir dels plans de gestió i d'altres com a solució a la incautació del dret a regar.

Fa pocs dies, el Govern ha aprovat una partida pel desenvolupament rural. Cal elaborar plans pilot per zones afectades per les zepas. Aquesta tampoc és la solució, doncs mentre dura el pla pilot, haurem certificat la defunció del Segarra-Garrigues. Aquestes propostes només són cortines de fum per distreure l'atenció del realment important que és regar. També per treure's del damunt la seva responsabilitat i donar la culpa a Europa. Tothom ha de saber que la culpa només la té el Govern de Catalunya i de l'Estat.

Aquest és el motiu que ens impulsa a fer la feina que el Govern no ha fet ni vol fer. Que ens impulsa a treballar jurídicament per fer valdre, davant d'Europa els nostres drets, especialment el de regar. Per això hem treballat en l'estudi de les raons i motivacions jurídiques que demostren que la protecció imposada pel govern a través de la Xarxa

Natura 2000 és aparent i no justificada. Protegir uns espais i, amb ells unes espècies, no ha de comportar sacrificar altres valors superiors existents en tots els ordenaments jurídics comuns com la llibertat, la justícia i la igualtat entre els ciutadans.

Les mesures de conservació d'hàbitats i fauna venen limitades en el més alt i complert significat per altres valors com els econòmics, els socials i culturals. Així ho manifesten, reiteradament, les directives europees.

Així doncs, el Govern ha cedit a la coacció de la Comissió i no ha defensat els drets legítims de les persones implicades en els territoris protegits, impeding-los assolir el dret de poder regar les seves propietats.

Amb aquesta actitud el Govern ha incomplert, reiteradament, preceptes de les directives que conformen la Xarxa Natura 2000, en especial, el referent a la manca de recursos econòmics efectius per aplicar-la.

També el Govern ha incomplert excedint-se en la delimitació dels espais. En la falta de coherència i representativitat dels espais proposats, ja que la contribució d'espais protegits representatius que Catalunya aporta no ha estat feta amb criteris científics, ni tant sols amb criteris uniformes a la resta de l'Estat espanyol. Això comporta sobreprotecció de determinades espècies creant unes necessitats innecessàries.

M'agradaria que totes les persones afectades per aquest ruïnós projecte proteccionista es convincin de que res s'ha acabat. Tenen opcions a defensar legítimament els seus drets. Hi ha camins per fer-ho.

Per iniciar aquest camí cal deixar clares unes premisses:

La primera premissa que hem de tenir clara és que l'únic responsable del desastre és el Govern de la Generalitat de Catalunya i subsidiàriament el Govern de l'Estat. També en són culpables els que van presentar la denúncia que la Comissió va admetre i en la qual es va basar per iniciar el procés. El nostre Govern no hi va dedicar cap esforç.

La segona, saber que els directament afectats o les organitzacions que els representen poden també presentar denúncia a la Comissió per incompliment flagrant del dret comunitari. També ho poden fer els Ajuntaments perjudicats per la sobreprotecció dels seus municipis.

La tercera, l'element clau per evitar l'espoli del territori i la incautació de l'aigua, és el sector universitari i del coneixement, certificant i demostrant, que és del tot insostenible el projecte de reduir un 60% la superfície prevista del projecte en execució.

Tot el que hem anunciat és possible, factible i necessari. Tot abans que acceptar inoperants plans de gestió que només serveixen per gestionar misèria i almoines en forma de dubtoses subvencions que diuen atorgaran. Però ningú diu com és possible disposar d'un mínim de 8 milions anuals i un màxim de 20 milions de diner públic a perpetuïtat. Dubto molt que algú pugui creure's que això sigui realitat, ni tampoc els plans pilot o de finançament d'estudis. Totes aquestes mesures anunciades són cortines de fum per entretenir, per deixar passar aquell temps que permeti certificar la defunció del projecte inicial Segarra-Garrigues, acompanyat de la subsegüent defunció d'explotacions i empreses agràries.

Tothom que vulgui manifestar públicament i privadament el seu desacord amb aquesta proposta d'expoliació i incautació, sàpiga que té mecanismes legals. Només ha de tenir la voluntat de fer-ho.

L'Institut Agrícola ho ha fet i continuarà fent-ho per evitar la consumació del més gran expoli territorial que mai s'ha produït en aquest país i perquè l'aigua del regadiu Segarra-Garrigues no sigui incautada. Ho fem amb contundència jurídica. A totes les instàncies. És el mecanisme més eficaç, més que les manifestacions, els plans de gestió, els plans pilot o els congressos internacionals que són una pèrdua de temps, una menjadora per quatre.

Per tot el que s'ha dit els recomano que s'arremanguin, que posin en pràctica tot allò que la legalitat permet. Per no perdre cap dret, per no perdre la dignitat.

Així doncs, els aconsello denunciar als qui han permès tal desastre, que són el Govern de la Generalitat i de l'Estat espanyol.